

Schimbarea la Față a Domnului Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos

Sfânta Vecernie (fără litie)

Luni seara, săptămâna a șaptea după Rusalii, 6 august 2024

Preotul: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, Care pretutindenea ești și toate le plinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

(Apoi, închinându-se de 3 ori)

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru sfânt numele Tău.

Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Doamne, miluiește!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău, vie Împărăția Ta, facă-Se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi, și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Preotul: Că a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Doamne, miluiește. *(de 12 ori)*

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(Apoi, închinându-se de 3 ori)

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeuul nostru!

(Apoi, citește rar, cu glas lin)

Psalmul 103

Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul! Doamne Dumnezeuul meu, măritu-Te-ai foarte! Întru strălucire și în mare podoabă Te-ai îmbrăcat. Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină; Cel ce întinzi cerul ca un cort; Cel ce

acoperi cu ape cele mai de deasupra ale lui; Cel ce pui norii suirea Ta; Cel ce umbli peste aripile vânturilor; Cel ce faci pe îngerii Tăi duhuri și pe slugile Tale pară de foc; Cel ce ai întemeiat pământul pe temeliile lui și nu se va clătina în veacul veacului. Adâncul ca o haină este îmbrăcămintea Lui; peste munți vor sta ape. De certarea Ta vor fugi, de glasul tunetului Tău se vor înfricoșa. Se suie munți și se coboară văi, în locul în care le-ai întemeiat pe ele. Hotar ai pus, pe care nu-l vor trece și nici nu se vor întoarce să acopere pământul. Cel ce trimiți izvoare în văi, prin mijlocul munților vor trece ape; adăpa-se-vor toate fiarele câmpului, asinii sălbatici setea își vor potoli. Peste acelea păsările cerului vor locui; din mijlocul stâncilor vor da glas. Cel ce adăpi munții din cele mai de deasupra ale Tale, din rodul lucrurilor Tale se va sătura pământul. Cel ce răsari iarbă dobitoacelor și verdeață spre trebuința oamenilor; ca să scoată pâine din pământ; și vinul veselește inima omului; ca să veselească fața cu untdelemn și pâinea inima omului o întărește. Sătura-se-vor copacii câmpului, cedrii Libanului pe care i-ai sădit; acolo păsările își vor face cuib. Locașul cocostârcului în chiparoși. Munții cei înalți adăpost cerbilor, stâncile scăpare iepurilor. Făcut-ai luna spre vremi, soarele și-a cunoscut apusul său. Pus-ai întuneric și s-a făcut noapte, când vor ieși toate fiarele pădurii; puii leilor mugesc ca să apuce și să ceară de la Dumnezeu mâncarea lor. Răsărit-a soarele și s-au adunat și în culcușurile lor se vor culca. Ieși-va omul la lucrul său și la lucrarea sa până seara. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut! Umplutu-s-a pământul de zidirea Ta. Marea aceasta este întinsă și largă; acolo se găsesc târâtoare, cărora nu este număr, vietăți mici și mari. Acolo corăbiile umblă; balaurul acesta pe care l-ai zidit, ca să se joace în ea. Toate către Tine așteaptă ca să le dai lor hrană la bună vreme. Dându-le Tu lor, vor aduna.

Deschizând Tu mâna Ta, toate se vor umple de bunătăți, dar întorcându-ți Tu fața Ta, se vor tulbura; lua-vei duhul lor și se vor sfârși și în țărână se vor întoarce. Trimite-vei duhul Tău și se vor zidi și vei înnoi fața pământului. Fie slava Domnului în veac! Veseli-se-va Domnul de lucrurile Sale. Cel ce caută spre pământ și-l face pe el de se cutremură; Cel ce se atinge de munți și fumegă. Cânta-voi Domnului în viața mea, cânta-voi Dumnezeului meu cât voi fi. Plăcute să-i fie Lui cuvintele mele, iar eu mă voi veseli de Domnul. Piară păcătoșii de pe pământ și cei fără de lege, ca să nu mai fie. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Și iarăși:

Soarele și-a cunoscut apusul său. Pus-ai întuneric și s-a făcut noapte. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Ectenia mare

(Cântăreții dau răspunsurile cântând împreună cu credincioșii și închinându-se după cuviință la fiecare cerere a ecteniei.)

Preotul: Cu pace (*în pace*), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu Biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-înșea, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (**N**), pentru cinstita preoțime și cea întru Hristos diaconime, și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, (*aici se pomenește și Cărmuirea țării, după îndrumările Sfântului Sinod*), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru sfânt locașul acesta, țara aceasta și pentru toate orașele și satele și pentru cei ce cu credință locuiesc într-înșele, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru buna întocmire a văzduhului, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru vremuri pașnice, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru cei ce călătoresc pe ape, pe uscat și prin aer, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei robiți și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

(Aici pot fi adăugate și alte ectenii pentru felurite cereri.)

Preotul: Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenum.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul (ecfonis): Că Ție se cuvin toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă*

Fericit bărbatul, care n-a umblat în sfatul necredincioșilor și în calea păcătoșilor n-a stat și pe scaunul hulitorilor n-a șezut. Aliluia!

Că știe Domnul calea dreptilor, iar calea necredincioșilor va pieri. Aliluia!

Slujiți Domnului cu frică și vă bucurați de El cu cutremur. Aliluia!

Fericiți toți cei ce nădăjduiesc în El. Aliluia!

Scoală, Doamne! Mântuiește-mă, Dumnezeul meu. Aliluia!

A Domnului este mântuirea și peste poporul Tău binecuvântarea Ta. Aliluia!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Aliluia!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Aliluia!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Ectenia mică

Preotul: Iară și iară, cu pace (*în pace*), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă pe glasul al 4-lea (glasul primei Stihiri)*

Psalmul 140

(Primele doua stihuri se cântă pe larg, adică stihiric.)

Doamne, strigat-am către Tine, auzi-mă; ia aminte la glasul rugăciunii mele, când strig către Tine. Auzi-mă, Doamne!

Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară, auzi-mă, Doamne!

(Stihurile următoare se cântă irmologic, adică mai repede.)

Pune, Doamne, strajă gurii mele și ușa de îngrădire împrejurul buzelor mele.

Să nu abați inima mea spre cuvinte de vicleșug, ca să-mi dezvinovățesc păcatele mele.

Cu oamenii cei ce fac fărădelege și nu mă voi însoți cu aleșii lor.

Certa-mă-va dreptul cu milă și mă va muștra; iar untul de lemn al păcătoșilor să nu ungă capul meu.

Că încă și rugăciunea mea este împotriva vrerilor lor; prăbușească-se de pe stâncă judecătorii lor.

Auzi-se-vor graiurile mele că s-au îndulcit. Ca o brazdă de pământ s-au rupt pe pământ, risipitu-s-au oasele lor lângă iad.

Căci către Tine, Doamne, Doamne, ochii mei, spre Tine am nădărdit, să nu iei sufletul meu.

Păzește-mă de cursa care mi-au pus mie și de smintelile celor ce fac fărădelege.

Cădea-vor în mreaja lor păcătoșii, ferit sunt eu până ce voi trece.

Psalmul 141

Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Domnul m-am rugat.

Vărsa-voi înaintea Lui rugăciunea mea, necazul meu înaintea Lui voi spune.

Când lipsea dintru mine duhul meu, Tu ai cunoscut cărările mele.

În calea aceasta în care am umblat, ascuns-au cursă mie.

Luat-am seama de-a dreapta și am privit și nu era cine să mă cunoască.

Pierit-a fuga de la mine și nu este cel ce caută sufletul meu.

Strigat-am către Tine, Doamne, zis-am: " Tu ești nădejdea mea, partea mea ești în pământul celor vii".

Ia aminte la rugăciunea mea, că m-am smerit foarte.

Izbăvește-mă de cei ce mă prigonesc, că s-au întărit mai mult decât mine.

Stihurile la „Doamne, strigat-am...” , pe 8, glasul al 4-lea, însuși glasul, alcătuire a lui *Cosma Monahul*

Stih: Dintru adâncuri am strigat către Tine: Doamne, Doamne, auzi glasul meu!
(*Psalm 129: 1*)

Mai înainte de Crucea Ta, Doamne, muntele s-a asemănat cerului, și norul ca un cort s-a întins, schimbându-Te Tu la față și mărturisit fiind de Tatăl. De față era Petru, cu Iacov și cu Ioan; ca unii care aveau să fie împreună cu Tine și în vremea vânzării Tale. Pentru ca, văzând minunile Tale, să nu se înfricoșeze de Pătimirile Tale, cărora învrednicește-ne pe noi să ne închinăm în pace, pentru mare mila Ta.

Stih: Fie urechile Tale cu luare-aminte la glasul rugăciunii mele (*Psalm 129: 2*).

Mai înainte de Crucea Ta, Doamne, muntele s-a asemănat cerului, și norul ca un cort s-a întins, schimbându-Te Tu la față și mărturisit fiind de Tatăl. De față era Petru, cu Iacov și cu Ioan; ca unii care aveau să fie împreună cu Tine și în vremea vânzării Tale. Pentru ca, văzând minunile Tale, să nu se înfricoșeze de Pătimirile Tale, cărora învrednicește-ne pe noi să ne închinăm în pace, pentru mare mila Ta.

Stih: De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi? Că la Tine este milostivirea (*Psalms 129: 3-4*).

Mai înainte de Crucea Ta, Doamne, suind pe Ucenici în munte înalt, Te-ai schimbat la față înaintea lor. Cu razele puterii i-ai luminat, dintr-o parte cu iubirea de oameni, iar din alta cu puterea, vrând să le arăți strălucirea Învierii, de care învrednicește-ne și pe noi în pace, Dumnezeuule, ca un Milostiv și lubitor de oameni.

Stih: Pentru numele Tău Te-am așteptat, Doamne; așteptat-a sufletul meu spre cuvântul Tău, nădăjduit-a sufletul meu în Domnul (*Psalms 129: 5-6*).

Mai înainte de Crucea Ta, Doamne, suind pe Ucenici în munte înalt, Te-ai schimbat la față înaintea lor. Cu razele puterii i-ai luminat, dintr-o parte cu iubirea de oameni, iar din alta cu puterea, vrând să le arăți strălucirea Învierii, de care învrednicește-ne și pe noi în pace, Dumnezeuule, ca un Milostiv și lubitor de oameni.

Stih: Din straja dimineții până în noapte, din straja dimineții, să nădăjduiască Israel spre Domnul (*Psalms 129: 6*).

În munte înalt schimbându-Se la față Mântuitorul, având cu Sine pe ucenicii aleși, cu preaslăvire a strălucit, arătând ucenicilor că de vor străluci cu mulțimea virtuților, se vor învrednici și de dumnezeiasca slavă. Și, vorbind împreună cu Moise și Ilie, Hristos a arătat că stăpânește peste cei vii și peste cei morți, și că El, Cel ce a grăit de demult prin Lege și prin proroci, este Dumnezeu, Căruia și glasul Tatălui din nor luminos L-a mărturisit, zicând: Pe Acesta să-L ascultați, pe Cel ce prin Cruce va prăda iadul și va dărui morților viață veșnică.

Stih: Că la Domnul este milă și multă mântuire la El, și El va izbăvi pe Israel din toate fărădelegile lui (*Psalms 129: 7-8*).

În munte înalt schimbându-Se la față Mântuitorul, având cu Sine pe ucenicii aleși, cu preaslăvire a strălucit, arătând ucenicilor că de vor străluci cu mulțimea virtuților, se vor învrednici și de dumnezeiasca slavă. Și, vorbind împreună cu Moise și Ilie, Hristos a arătat că stăpânește peste cei vii și peste cei morți, și că El, Cel ce a grăit de demult prin Lege și prin proroci, este Dumnezeu, Căruia și glasul Tatălui din nor luminos L-a mărturisit, zicând: Pe

Acesta să-L ascultați, pe Cel ce prin Cruce va prăda iadul și va dăruia morților viață veșnică.

Stih: Lăudați pe Domnul toate neamurile, lăudați-L pe El toate popoarele (*Psalm 116: 1*).

Muntele, care a fost oarecând întunecat și acoperit cu fum, acum este cinstit și sfânt, că pe el au stat picioarele Tale, Doamne; că taina cea mai înainte de veci ascunsă, în vremea mai de pe urmă a descoperit-o înfricoșătoarea Ta Schimbare la față, lui Petru și lui Ioan și lui Iacov; iar ei, neputând suferi raza feței Tale și strălucirea hainelor Tale, cu fața la pământ au căzut și, de uimire fiind cuprinși, se mirau văzând pe Moise și pe Ilie vorbind cu Tine despre cele ce aveau să se întâmple Ție. Și glas de la Tatăl a mărturisit, zicând: Acesta este Fiul meu cel iubit, în Care am binevoit; pe Acesta să-L ascultați, Care dăruiește lumii mare milă.

Stih: Că s-a întărit mila Lui peste noi și adevărul Domnului rămâne în veac (*Psalm 116: 2*).

Muntele, care a fost oarecând întunecat și acoperit cu fum, acum este cinstit și sfânt, că pe el au stat picioarele Tale, Doamne; că taina cea mai înainte de veci ascunsă, în vremea mai de pe urmă a descoperit-o înfricoșătoarea Ta Schimbare la față, lui Petru și lui Ioan și lui Iacov; iar ei, neputând suferi raza feței Tale și strălucirea hainelor Tale, cu fața la pământ au căzut și, de uimire fiind cuprinși, se mirau văzând pe Moise și pe Ilie vorbind cu Tine despre cele ce aveau să se întâmple Ție. Și glas de la Tatăl a mărturisit, zicând: Acesta este Fiul meu cel iubit, în Care am binevoit; pe Acesta să-L ascultați, Care dăruiește lumii mare milă.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.
glasul al 6-lea, alcătuire a lui Anatolie

Mai înainte închipuind Învierea Ta, Hristoase Dumnezeule, ai luat pe trei ucenici ai Tăi: pe Petru și pe Iacov și pe Ioan, suindu-Te în Tabor. Iar tu, Mântuitorule, la față schimbându-Te, Muntele Taborului cu lumină s-a acoperit, iar ucenicii Tăi, Cuvinte, s-au aruncat cu fața la pământ, neputând suferi a vedea Chipul cel nevăzut. Îngerii slujeau cu frică și cu cutremur, cerurile s-au spăimântat, pământul s-a cutremurat, văzând pe pământ pe Domnul slavei. (*se încheie melodios*)

Vohodul

Preotul: Înțelepciune, drepti!

Strana: cântă

Lumină lină a sfintei slave a Tatălui ceresc, Celui fără de moarte, a Celui Sfânt și Fericit, Iisuse Hristoase, venind la apusul soarelui, văzând lumina cea de

seară, lăudăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu. Vrednic ești în toată vremea a fi lăudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce dai viață, pentru aceasta, lumea Te slăvește.

Prochimenul zilei, glasul al 4-lea

Preotul: Să luăm aminte. Pace tuturor.

Strana: Și duhului tău.

Preotul: Înțelepciune! Să luăm aminte!

Strana: (cântă, Psalm 4: 3,1)

Domnul mă va auzi când voi striga către Dânsul.

Stih: Când Te-am chemat, m-ai auzit, Dumnezeu dreptății mele.

Domnul mă va auzi când voi striga către Dânsul.

Domnul mă va auzi când voi striga către Dânsul.

Paremi (din Minei)

Preotul: Înțelepciune!

Strana: citește

De la leșire, citire!

(24, 12-18)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: citește

Și a zis Domnul către Moise: „Suie-te la Mine în munte și fii acolo, că am să-ți dau table de piatră, legea și poruncile, pe care le-am scris Eu pentru învățătura lor!” Atunci, sculându-se Moise împreună cu Iosua, slujitorul său, s-a suit în muntele Domnului; iar bătrânilor le-a zis: „Rămâneți aici până ne vom întoarce la voi. Iată, Aaron și Or sunt cu voi; de va avea cineva pricină, să vină la ei”. S-a suit deci Moise și Iosua în munte și un nor a acoperit muntele. Slava Domnului s-a pogorât pe Muntele Sinai și l-a acoperit norul șase zile, iar în ziua a șaptea a strigat Domnul pe Moise din mijlocul norului. Chipul slavei Domnului de pe vârful muntelui era în ochii fiilor lui Israel ca un foc mistuitor. Și s-a suit Moise pe munte și a intrat în mijlocul norului; și a stat Moise pe munte patruzeci de zile și patruzeci de nopți. (se încheie melodios)

Paremia a doua

Preotul: Înțelepciune!

Strana: citește

De la leșire, citire!

(33, 11-23; 34, 4-8)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: citește

În zilele acelea Domnul grăia cu Moise față către față, cum ar grăi cineva cu prietenul său. După aceea Moise se întorcea în tabără; iar tânărul său slujitor Iosua, fiul lui Navi, nu părăsea cortul. Atunci a zis Moise către Domnul: „Iată, Tu îmi spui: «Du pe poporul acesta», dar nu mi-ai descoperit pe cine ai să trimiți cu mine, deși mi-ai spus: «Te cunosc pe nume și ai aflat bunăvoință înaintea ochilor Mei». Deci, de am aflat bunăvoință în ochii Tăi, arată-Te să Te văd, ca să cunosc și să aflu bunăvoință în ochii Tăi și că acest neam e poporul Tău”. Și a zis Domnul către el: „Eu Însumi voi merge înaintea Ta și Te voi duce la odihnă!” Zis-a Moise către Domnul: „Dacă nu mergi Tu Însoți cu noi, atunci să nu ne scoți de aici; căci prin ce se va cunoaște cu adevărat că eu și poporul Tău am aflat bunăvoință înaintea Ta? Au nu prin aceea ca Tu să fii însoțitorul nostru? Atunci eu și poporul Tău vom fi cei mai slăviți dintre toate popoarele de pe pământ”. Și a zis Domnul către Moise: „Voi face și ceea ce zici tu, pentru că tu ai aflat bunăvoință înaintea Mea și te cunosc pe tine mai mult decât pe toți”. Și Moise a zis: „Arată-mi slava Ta!” Zis-a Domnul către Moise: „Eu voi trece pe dinaintea ta toată slava Mea, voi rosti numele lui Iahve înaintea ta și pe cel ce va fi de miluit îl voi milui și cine va fi vrednic de îndurare, de acela Mă voi îndura”. Apoi a adăugat: „Fața Mea însă nu vei putea s-o vezi, că nu poate vedea omul fața Mea și să trăiască”. Și iarăși a zis Domnul: „Iată aici la Mine un loc: șezi pe stânca aceasta; când va trece slava Mea, te voi ascunde în scobitura stâncii și voi pune mâna Mea peste tine până voi trece; iar când voi ridica mâna Mea, tu vei vedea spatele Meu, iar fața Mea nu o vei vedea!” Deci a cioplit Moise două table de piatră, asemenea cu cele dintâi, și, sculându-se dis-de-diminează, a luat Moise în mâini cele două table de piatră și s-a suit în Muntele Sinai, cum îi poruncise Domnul. Atunci S-a pogorât Domnul în nor, a stat acolo și a rostit numele lui Iahve. Și Domnul, trecând pe dinaintea lui, a zis: „Iahve, Iahve, Dumnezeu iubitor de oameni, milostiv, îndelung-răbdător, plin de îndurare și de dreptate, Care păzește adevărul și arată milă la mii de neamuri; Care iartă vina și răzvrătirea și păcatul, dar nu lasă nepedepsit pe cel ce păcătuiește; Care pentru păcatele părinților pedepsește pe copii și pe copiii copiilor până la al treilea și al patrulea neam!” Atunci a căzut Moise îndată la pământ și s-a închinat lui Dumnezeu. *(se încheie melodios)*

Paremia a treia

Preotul: Înțelepciune!

Strana: citește

Din Cartea a treia a Regilor, citire!

(19, 3-16)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: citește

Când a auzit Ilie aceasta, s-a sculat și a plecat, să-și scape viața sa, și a venit la Beer-Șeba, care este în Iuda, și și-a lăsat ucenicul acolo. Iar el s-a dus mai departe în pustiu, cale de o zi, și s-a așezat sub un ienupăr și își ruga moartea, zicând: „Îmi ajunge acum, Doamne! Ia-mi sufletul că nu sunt eu mai bun decât părinții mei!” Și s-a culcat și a adormit acolo sub ienupăr. Și iată un înger l-a atins și i-a zis: „Scoală de mănâncă și bea!” Și a căutat Ilie și, iată, la căpătâiul lui, o turtă coaptă în vatră și un ulcior cu apă. Și a mâncat și a băut și a adormit iar. Dar iată îngerul Domnului s-a întors a doua oară, s-a atins de el și a zis: „Scoată de mănâncă și bea, că lungă-ți este calea!” Și s-a sculat Ilie și a mâncat și a băut și, întărindu-se cu acea mâncare, a mers patruzeci de zile și patruzeci de nopți, până la Horeb, muntele lui Dumnezeu. Și a intrat acolo într-o peșteră și a rămas acolo. Și iată cuvântul Domnului a fost către el și i-a zis: „Ce faci aici, Ilie?” Iar Ilie a zis: „Cu râvnă am râvnit pentru Domnul Dumnezeu Savaot, căci fiii lui Israel au părăsit legământul Tău, au dărâmat jertfelnicele Tale și pe prorocii Tăi i-au ucis cu sabia, rămânând numai eu singur, dar caută să ia și sufletul meu!” A zis Domnul: „Leși și stai pe munte înaintea feței Domnului! Că iată Domnul va trece; și înaintea Lui va fi vijelie năprasnică ce va despica munții și va sfărâma stâncile, dar Domnul nu va fi în vijelie. După vijelie va fi cutremur, dar Domnul nu va fi în cutremur; după cutremur va fi foc, dar nici în foc nu va fi Domnul. Iar după foc va fi adiere de vânt lin, și acolo va fi Domnul”. Auzind aceasta, Ilie și-a acoperit fața cu mantia lui și a ieșit și a stat la gura peșterii. Și a fost către el un glas care i-a zis: „Ce faci aici, Ilie?” Iar el a zis: „Cu râvnă am râvnit pentru Domnul Dumnezeu Savaot, că au părăsit fiii lui Israel legământul Tău, au dărâmat jertfelnicele Tale și pe prorocii Tăi i-au ucis cu sabia; numai eu singur am rămas, dar caută să ia și sufletul meu!” Și a zis Domnul: „Mergi și întoarce-te pe calea ta prin pustiu la Damasc și, când vei ajunge acolo, să ungi rege peste Siria pe Hazael; Pe Iehu, fiul lui Nimși, să-l ungi rege peste Israel; iar pe Elisei, fiul lui Șafat din Abel-Mehola, să-l ungi proroc în locul tău!” *(se încheie melodios)*

Ectenia întreită (a cererii stăruitoare)

Preotul: Să zicem toți, din tot sufletul și din tot cugetul nostru, să zicem.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Doamne Atotstăpânitorule, Dumnezeuul părinților noștri, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi-) Episcopul nostru (N)...

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni; pentru cârmuitoarii țării noastre...

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru frații noștri, preoți, ieromonahi, ierodiaconi, diaconi, monahi și monahii și pentru toți cei întru Hristos frați ai noștri.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru fericirii și pururea pomenirii ctitori ai sfântului locașului acestuia și pentru toți cei mai dinainte adormiți părinți și frați ai noștri dreptmăritori creștini, care odihnesc aici și pretutindenea.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea și iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu, enoriași, ctitori și binefăcători ai sfântului locașului acestuia.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

(Aici pot fi introduse ectenii speciale.)

Preotul: Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfânta și întru tot cinstită biserica aceasta, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce stă înaintea, așteptând de la Tine mare și multă milă.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

(Preotul zice Rugăciunea cererii stăruitoare: Doamne, Dumnezeul nostru...)

Preotul (ecfonisul): Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *(apoi îndată citește)*

Învrednicește-ne, Doamne, în seara aceasta, fără de păcat să ne păzim noi. Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeuul părinților noștri, și lăudat și preaslăvit este numele Tău în veci. Amin. Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădărdit întru Tine. Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările Tale. Binecuvântat ești, Stăpâne, înțelepțește-mă cu îndreptările Tale. Binecuvântat ești, Sfinte, luminează-mă cu îndreptările Tale. Doamne, mila Ta este în veac, lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea. Ție se cuvine laudă, Ție se cuvine cântare, Ție slavă se cuvine: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia cererilor

Preotul: Să plinim rugăciunea noastră cea de seară Domnului.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apară, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Seara toată desăvârșită, sfântă, în pace și fără de păcat de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Înger de pace, credincios îndreptător, păzitor al sufletelor și al trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Cele bune și de folos sufletelor noastre și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Cealaltă vreme a vieții noastre, în pace și întru pocăință a o săvârșii, de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără durere, neînfruntat, în pace și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că Bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Strana: Și duhului tău.

Preotul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Strana: (rar) Ție, Doamne. [Preotul zice în taină această rugăciune (a plecării capetelor): Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai plecat cerurile și Te-ai pogorât pentru mântuirea neamului omenesc, caută spre robii Tăi și spre moștenirea Ta; că Ție, Judecătorului celui înfricoșător și iubitor de oameni, și-au plecat robii Tăi capetele și și-au smerit grumajii lor, așteptând nu ajutorul cel de la oameni, ci nădăjduind mila Ta și cerând mântuirea Ta; pe care păzește-i în toată vremea, și în această seară și în noaptea ce vine, de tot vrăjmașul și de toată lucrarea potrivnică a diavolului, de cugete deșarte și relele aduceri aminte.]

Preotul: Fie stăpânirea Împărăției Tale binecuvântată și preaslăvită, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă*

STIHOAVNA

Stihurile Praznicului, din Minei (2022), glasul 1, însuși glasul

Cel ce a grăit de demult cu Moise prin închipuiri în Muntele Sinai, zicând: Eu sunt Cel ce sunt!, astăzi, schimbându-se la față în Muntele Taborului înaintea Ucenicilor, a arătat frumusețea cea dintâi a Chipului care a ridicat în Sine firea omenească. Și, unui har ca acesta martori aducând pe Moise și pe Ilie, i-a făcut

părtași la veselie, înainte vestind, prin Cruce, Învierea cea slăvită și mântuitoare.

Stih: Ale Tale sunt cerurile și al Tău este pământul.

Mai înainte văzând cu duhul venirea Ta cea trupească la oameni, Fiule Unule-Născut, dumnezeiescul părinte David de departe a chemat la veselie făptura și, prorocind, a strigat: Taborul și Ermonul în numele Tău se vor bucura!, că în acest munte suindu-Te, Mântuitorule, cu ucenicii Tăi, și la față schimbându-Te, ai făcut firea lui Adam iarăși a străluci, mutând-o în slava și strălucirea Dumnezeirii Tale. Pentru aceasta, strigăm către Tine: Făcătorule a toate, Doamne, slavă Ție!

Stih: Taborul și Ermonul întru numele Tău se vor bucura.

Necuprinderea revărsării Tale de lumină și neapropierea Dumnezeirii văzându-le Apostolii cei aleși, pe muntele Schimbării la față, Hristoase cel fără de început, s-au schimbat întru dumnezeiasca răpire a minții și, cu nor luminos împrejur fiind străluciți, au auzit glasul Tatălui, care adeverea taina înomenirii Tale, că unul ești și după întrupare, Fiul Unul-Născut și Mântuitorul lumii.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

glasul al 6-lea

Lui Petru și lui Ioan și lui Iacob, ucenicilor Tăi celor aleși, Doamne, astăzi în Muntele Taborului Ți-ai arătat slava chipului Tău dumnezeiesc; că au văzut hainele Tale strălucind ca lumina, iar fața Ta mai mult decât soarele; și, nerăbdând a vedea strălucirea Ta cea covârșitoare, au căzut cu fața la pământ, neputând-o privi nicicum, că au auzit glas, mărturisind de sus: Acesta este Fiul Meu cel iubit, Care a venit în lume să mântuiască pe om.

Strana: (îndată zice sau cântă)

Acum slobozește pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace. Că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor; lumină spre descoperirea neamurilor și slavă poporului Tău, Israel.

Și îndată zice (închinându-ne de trei ori):

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru sfânt numele Tău.

Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Doamne, miluiește!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău. Vie Împărăția Ta. Facă-Se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri; și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Preotul: Că a Ta este Împărăția, și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Și îndată cântă*

Troparul Schimbării la Față a Domnului, glasul al 7-lea

Schimbatu-Te-ai la față în munte, Hristoase Dumnezeule, arătând ucenicilor Tăi slava Ta, pe cât li se putea. Strălucească și nouă, păcătoșilor, lumina Ta cea pururea fiitoare; pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Dătătorule de lumină, slavă Ție! *(se încheie lung, melodios)*

Preotul: Înțelepciune.

Strana: Părinte binecuvântează.

Preotul: Cel ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeul nostru...

Strana: Amin. Întărește, Dumnezeule, sfânta și dreapta credință a dreptslăvitorilor creștini și Sfântă Biserica Ta în veacul veacului.

Preotul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Strana: Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită, fără de asemănare, decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul: Slavă Ție, Hristoase, Dumnezeul nostru, nădejdea noastră, Slavă Ție.

Strana: Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Întru numele Domnului, părinte, binecuvintează!

Preotul: Cel ce în Muntele Taborului s-a schimbat la față întru slavă înaintea Sfinților Săi Ucenici și Apostoli, Hristos, adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale Sfinților, slăviților și întrutot lăudaților Apostoli, ale sfinților, dreptilor și dumnezeieștilor Părinți Ioachim și Ana, și pentru ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un Bun și de oameni iubitor.

Strana: Amin.

Preotul: Pentru rugăciunile sfinților părinților noștri ...

Strana: Amin.